

жешъ въ умъ тѣ си: „Да, мѣчно ся спечелва спасе-
ніе то на Св. Горѣ!“

III.

Происхожденіе то на Св. Горескы тѣ Общины.

Различны народности сж ся съединили на Св. Го-
рѣ за едиж цѣль. Тука има и Българе, и Сърбы, Мол-
доване, и Руссы, и Грузинци, и Гръци, даже покръ-
стены Турци и Евреи. Като ся положилъ движѣтъ на раз-
народнихъ тѣхъ масехъ отъ отшельници, неволно си зада-
вашъ въпросъ: кое е, дѣто е накарало тѣхъ самыхъ
челвѣци да промѣнятъ спокойный тѣхъ си сѣмеевъ жи-
вотъ, на такъвъ подвижнически и пустыненъ?

То ся знае, калугеры тѣ казвѣтъ, че тука на
първы планъ стои нужда та отъ спасеніе, нѣ подъ видъ
на тѣхъзи потребностъ, често ся скрива обикновенно то
побужденіе,—житейско то. На някого мірскый тѣхъ жи-
вотъ до толкози ся е вдѣвквалъ, що то той съ удовол-
ствие го промѣня на Св. Горескый тѣхъ, кой то, при спѣ-
хѣ тѣхъ си строгость въ обряды тѣхъ, се е по добръ за
него. Другы нѣкъ отъ малкъ юще станалъ мистикъ,
ядосалъ ся на грѣшны тѣхъ хора и побягналъ отъ тѣхъ
на Св. Горѣ—*да си спасава*. Треты мысли да плячкоса
тука нѣщо, да поживѣе като чорбаджія на людскы гърбъ,
защо то хранилъ джаба, а нѣкъ работа та макаръ и да
е трудна, нѣ може да ся привикне на нея. Четвър-
тый тѣхъ мързелъ го натисналъ и отива той на Св. Го-
рѣ да си отдѣхне и да ся истяга(*), и тѣхъ нѣматъкъ
се като тѣхъзи. А най главно то, кое то побужда ра-
ботный народъ да оставя міръ тѣхъ и да ся постригва за
калугеръ—то е животны тѣхъ тяготы и несполуки. То си
е естествено: само най силно то горе накарва човѣ-

(*) Такъва отшельници постигвѣтъ не въ мѣновѣи тѣхъ, а въ свя-
тобѣ тѣхъ мѣнастыри, съ които ще ся запознаемъ по долу.